

המרכז הבינתחומי הרצליה

תיק משמעת מס' 31/2008, החלטה א'
בעניין סטודנט פלוני – (להלן: **הנילון**)

7.9.2008
ז' באלול תשס"ח

החלטה

1. הנילון הינו סטודנט בבית הספר למשפטים במרכז הבינתחומי. הנילון הואשם עם סטודנט אחר, שעניינו הופרד, כפי שאפרט מייד, בביצוע **עבירות על סעיפים (1)2 ו- (6)2 לתקנון המשמעת** של המרכז הבינתחומי (להלן: "**תקנון המשמעת**"), בכך שבמסגרת עבודת בית בקורס "**דיני תאגידים**", הועלה חשד על-ידי מרצה הקורס, ד"ר עלי בוקשפן, כי לאחר שהנילון סיים את הכנת העבודה, העביר אותה לידיהם של סטודנטים אחרים, **בניגוד להוראה מפורשת בתקנון הלימודים – סעיף 7 ה' לתקנון הלימודים** (עמ' 565 לידיעון ללימודי תואר ראשון תשס"ח) (להלן: "**הידיעון המודפס**"). כתוצאה מכך בוצעה העתקה של חלק מהעבודה על-ידי אותו סטודנט אחר, שהואשם בביצוע עבירות על סעיפים (1)2, (4)2, (5)2, (6)2, (11)2 ו- (17)2 לתקנון המשמעת ובעניינו תינתן החלטה נפרדת.

2. בדיון שנערך בפניי, בנוכחות גב' שיר פאר, רכזת ועדות המשמעת, ביום שלישי, ה – 2 לספטמבר 2008, ב' באלול תשס"ח, נשמעו הקובלת הנכבדה, גב' אורלי שקד, הסטודנט האחר, הנילון ונציגת האגודה מטעמו, גב' מיכל גונן.

3. במסגרת הדיון הודה הסטודנט האחר, כי העתיק חלק מעבודת הבית בקורס "**דיני תאגידים**" מהנילון. הוא ציין כי עשה כן **בלא ידיעתו של הנילון**.

4. הנילון, באמצעות נציגת האגודה, **הודה** בהעברת העבודה המוכנה לשלושה סטודנטים, החברים בקבוצת הלימוד שלו, לצורכי חשיבה והפריה כמקובל. עוד ביקש להדגיש, כי העברת העבודה **לא** בוצעה לצרכי העתקה אלא להפריה הדדית וכי **לא ידע** כי במעשה זה הוא בעצם מפר הוראה בתקנון הלימודים ועובר עבירה משמעתית.

עוד ציין הנילון, באמצעות נציגת האגודה, כי מייד כשנפגש עם מרצה הקורס, ד"ר עלי בוקשפן, **הודה** בפני האחרון בשליחת העבודה והתנצל על שמתוך אי ידיעה הפר את תקנון הלימודים. לטענתו, בשל העובדה שהסטודנט האחר, לא פנה אל המרצה (בדיעבד הסתבר כי היה בשירות מילואים), לא היה ביכולתו של המרצה למנוע את העברת העניין לקובלת.

5. במסגרת הדיון בפני הבהירו הנילון והסטודנט האחר, כי **אין** ביניהם כל קשר חברי ו/או לימודי, הסטודנט האחר אינו חבר בקבוצת הלימוד של הנילון ואף אינו לומד עמו במסלול, אלא הצטרף למסלול לצורך הקורס הספציפי בלבד.

יודגש, כאן ועכשיו, כי הסטודנט האחר הודה מייד בהעתקה ואימת את כל דברי הנילון, ובעיקר את עובדת אי ההיכרות ביניהם ואת העובדה כי העתיק את העבודה בהעדר כל ידיעה מצד הנילון.

מעדותם האמינה של הנילון ושל הסטודנט האחר למדתי, כי הנילון העביר את עבודתו המוכנה לכל חברי קבוצת הלימוד שלו, וכי אחד משלושת חברי הקבוצה העביר את העבודה לסטודנט אחר (חיצוני לקבוצת הלימוד), שהעבירה לסטודנט האחר, שכאמור, העתיק חלקים ממנה.

הנילון, באמצעות נציגת האגודה, הדגיש כי חבריו לקבוצת הלימוד ציינו בפניו שלא העבירו את עבודתו הלאה אולם, הוא מניח שאחד מחברי הקבוצה אינו דובר אמת.

הסטודנט האחר הדגיש, כי קיבל את העבודה מסטודנט חיצוני לקבוצה אך הוא אינו מוכן למסור את שמו.

6. החלטתי להפריד בהחלטות בין השניים על-מנת למנוע עיכוב בפרסום ההחלטה של הנילון, הן לאור העובדה שהדיון בעניינו של הסטודנט האחר טרם הסתיים והן לאור העובדה שמבחינה עובדתית ומשפטית הדבר אפשרי ומתבקש.

7. כאמור, טרם הדיון (כבר בפני מרצה הקורס, ד"ר בוקשפן) ובמסגרת הדיון עצמו הודה הנילון באשמה ונטל אחריות על המעשה שביצע.

פועל יוצא **הנילון מורשע בדיון על יסוד הודאתו בעובדות**, בעבירות על סעיפים 12(1) ו- 2(6) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי, עבירות אותן עבר בהיותו סטודנט שנה ג'.

8. לעניין העונש ביקשה הקובלת להקדים ולומר, כי הנושא של העברת עבודות מוגמרות הוכנס בהחלטה של פורום הדיקנים לתקנונים רק בשנה זו (תשס"ח) לפיכך, **יש לייצר הפנמה של האיסור בקרב הסטודנטים.**

לעניין זה יובהר מייד, כי אין כל ספק, **התופעה של העברת עבודות בין סטודנטים** היא תופעה מוכרת ונפוצה. אולם, למרות שכיחותה, התופעה **אסורה בתכלית האיסור** כמפורט, כאמור, בסעיף 7'ה' לתקנון הלימודים (עמ' 565 לידיעון המודפס). לפיכך, נדרש למגר, להעמיד לדין בגין הפרתה ולהעניש מקום שהוכחה האשמה. ויודגש, הוראות דין או תקנון שאין אוכפים אותן עלולות לפגוע בערכי היסוד של השיטה. אשר על כן, יש לחזור ולהביא לתשומת לבם של כלל הסטודנטים, **כי על הנוהג של שליחת ו/או החלפת העבודות להיפסק לאלתר.** עבודה בקבוצות דיון בעת ההכנה לקראת כתיבת העבודה מותרת אולם, על כל סטודנט לכתוב את נוסח העבודה בעצמו ואסור בשום צורה ולשום מטרה (אפילו לא במטרה להגיש את העבודה במקום הכותב) להעביר נוסח סופי או כמעט סופי של העבודה לסטודנט אחר בקבוצה או מחוצה לה.

9. לעניין נסיבות המקרה שלפנינו, הקובלת ציינה לטובה את הודאתו המיידית של הנילון במעשה האסור והמשיכה וציינה כי היא מאמינה לו שהעביר את העבודה בתום לב אך הפנתה אותו לתוצאות מעשהו – חוסר שליטה מוחלט על העבודה, אשר בסופו של דבר התגלגלה לידי של סטודנט זר לנילון, שעשה בה שימוש פסול.

10. לעניין סוג העונש, הקובלת ביקשה להסתפק באזהרה ולהשאיר לשיקול-דעת מרצה הקורס האם לפסלה.

הנני תמים דעים עם הקובלת הנכבדה הן לעניין נסיבות המקרה והן לעניין סוג העונש בסייג אחד – לטעמי, מתחייב ליתן עונש על תנאי לצורכי הרתעת היחיד והכלל.

להבנתי, **לקיחת אחריות היא ערך עליון**. כידוע, **חזון המרכז הבינתחומי** (כפי שמופיע בעמוד הראשון לידיעון לשנת הלימודים תשס"ח), מדבר ב'חרות ואחריות'. למרבה הצער, נטילת אחריות אישית הפכה, כמעט, לדבר לא מקובל במקומות רבים במדינת ישראל ואין צורך להרחיב בעניין. אשר על כן, ולאור החשיבות שבקידום הערך בדבר נטילת אחריות מצאתי להקל במידת מה עם הנילון ולהסתפק באזהרה ובעונש מותנה. אולם, אין בכך כדי להקל ראש בדברי קודם לכן, בפסקה 8, בנוגע לאיסור על העברת עבודות ובצורך למגרו. כידוע, ענישתו של כל סטודנט שמועמד לדין היא אינדיבידואלית, והממונה על המשמעת בוחן את עניינו של כל סטודנט וסטודנט ואינו קובע את עונשו אך על-פי מהות העבירה שביצע.

11. אשר לשאלת פסילת העבודה, מצאתי לקבל את עמדת הקובלת ולהשאיר את העניין לשיקול-דעתו של המרצה, ד"ר בוקשפן הנכבד. לטעמי, זו פררוגטיבה של מרצה הקורס.

12. נוכח כל האמור לעיל, הנני מטיל על הנילון את העונשים הבאים :

1. **אזהרה.**

2. **הרחקה לסמסטר אחד על תנאי** – הרחקה מהלימודים במרכז הבינתחומי למשך סמסטר אחד על תנאי למשך שנה אחת (שנה ד'), כאשר התנאי יתייחס אך ורק להפרה של סעיף 7 ה' לתקנון הלימודים שתביא לאישום בסעיף (1)2 ו/או סעיף (6)2 לתקנון המשמעת.

החלטה זו תפורסם ללא ציון שמו של הנילון.

עותק מהחלטה זו הכולל את שמו של הנילון יימסר למרצה הקורס, ד"ר עלי בוקשפן.

**עו"ד אסף פורת
הממונה על המשמעת**